

## A védjegy törvény módosítása.

Írta: Dr. Bányász Jenő

a budapesti kereskedelmi és iparkamara védjegy hivatalának vezetője.\*)

Elsőbben a védjegyek átírásának a kérdésével kívánunk foglalkozni.

A védjegyek átírását szabályozó 1890. II. t.-\*c. 9. §-a a következőképpen szól:

„A védjegy azon vállalathoz tartozik, melynek védelmére szolgál, ugyanazzal megszűnik és birtokváltás esetében az új birtokosra átszáll. Ez utóbbi esetben – hacsak a vállalatot az özvegy, kiskorú örökösök, hagyaték vagy csódtömeg nem folytatja, az új tulajdonos a birtok megszerzése után, *különbeni törlés terhe alatt három havi határidőn belül* a védjegyet saját nevére átíratni tartozik.”

Védjegyhatóságaink a törvény eme szakaszát alkalmazzák minden olyan esetben, amikor a nélkül, hogy maga a cég változnék, a *cégből egy cégtag kilép, vagy a cégbe egy új cégtag belép.* Vagy olyan a változás, hogy *egyéni cégből társas cég lesz, illetve megfordítva, vagy pedig a társas cég tagjai változnak a társaság keretén belül.*

A védjegyhatóság fent ismertetett gyakorlatából azonban természetesen nemcsak az következik, hogy a cégtagokban beállott változást bejelenteni és minden védjegy után az átírási 10 koronát befizetni kell, hanem egyúttal azt is, hogy az átírásnak a törvényes határidőn belül (3 hónap) való elmulasztásai esetében (pedig hányan nem tudják ennek a szükségét?) *a jogutód a védjegyes vállalat átruházásából a maga számára elsőbbségi jogokat nem érvényesíthet,* vagyis: a jogutód kizárólagossági joga újabb (a három hónap eltelté utáni) belajstromozás esetén, a saját nevére történő belajstromozás napjától kezdődik.

Így pedig előállhat. – mint a hogy számtalan esetben már meg is történt – hogy az, a ki egy védjegyet a jogelőd, a régi társaság fennállása alatt azal szemben bitortolt, a védjegyet tovább használó jogutóddal szemben előhasználati joggal fog bírni (1. védjegynovella 4. §.) s így a bitortló, a *cégbirtokos-változás bejelentését elmulasztó jogutóddal szemben panaszszál léphet fel, – a jogutód védjegyjogait eredményesen kifogásolhatja.*

Ily *alaki szigor* statuálása tehát súlyos és indokolatlan *anyagi és erkölcsi kárral* sújthatja a jogutódot és mondhatnók, a bitortlók tudatlanságának köszönhető, hogy egyes értékes védjegyek még idejében ujalog érvényesen belajstromozhatók voltak.

Éppen az itt felemlített okoknál fogva nem lehet célunk a védjegy törvény 9. §-ának a „*birtokváltás*” kitétele vonatkozó helyes értelmét magyarázatni, mert hiszen akár a cégbirtokosokat, akár magát a céget tekintjük a védjegy tulajdonosának, – a három hónapi határidő elmulasztásához fűzött jogvesztés mindenképpen súlyos és indokolatlan, a *külföldi államok törvényhozásában egyedülálló* alaki szigort tartalmaz.

\*) L. előző számunkat.

A javaslat-tervezet a mellett, hogy fentartja a 3 hónapi határidőt, még *súlyosabb intézkedéseket* (– ha a vállalkozó társak egyike a Vállalatból kilép, a *védjegy felett a vállalatban maradó társak csak a kilépő társ beleegyezésével* rendelkezhetnek – 14. §.) tartalmaz.

Internacionális jogról lévén szó, a védjegy törvény 9. paragrafusának a kereskedő- és iparos-körök érdekeinek megfelelő módosítása volna, a német védjegy törvény 7. §-ának egyszerű átültetése, a mely a védjegy átírását határidőhöz nem köti, („Der Übergang wird auf Antrag des Rechtsnachfolgers in der Zeichenrolle vermerkt, sofern die Einwilligung des Berechtigten in beweisender Form beigebracht wird. . . .”), a védjegy átruházásának szankciójaként pedig („Solange der Übertragung in der Zeichenrolle nicht vermerkt ist, kann der Rechtsnachfolger sein Recht aus der Eintragung des Warenzeichens nicht geltend machen”) nem jogvesztést, hanem igen helyesen a *kereseti jog megvonását* állapítja meg.

Átérve a *védjegybitortlás kérdésére*, mindenképpen meg kell állapítanunk, hogy a védjegybitortlás *jelenlegi elbírálási módja egyáltalában nem mondható kielégítőnek* s a javaslat-tervezet a mai jogállapottal szemben *semminő módosítást nem tartalmaz* – lényegileg megegyezik a fennálló törvényeinkkel.

Védjegy jogi gyakorlatunk, úgyszintén a javaslat-tervezet szerint, nem állapítja meg a védjegybitortlás tényét az a körülmény, *ha valaki más üzletember védjegyet üzleti levelein, hirdetésein, cégtablákon, árjegyzéken, reklám-nyomatványokon, számlákon stb. stb. jogtalanul használja. Szintűgy nem bitortlás, ha valaki valamely védjeggyel kéri áru helyett nem az eredeti, hanem a saját gyártmányait adja, de – sem az árun, sem annak burkolatán az idegen védjegyet nem használja.* (E kérdést, mint fentebb említettük, a javaslat-tervezet már szabályozási körébe vonja, lásd 67. §.)

Hogy az idegen védjegyek használata árjegyzékeken (megrendelés esetében védjegynélküli áru szállítása) reklám-nyomatványokon stb. stb. az üzleti életben, *éppen a büntetlenségre való tekintettel*, mely gyakoriak s a kereskedő és iparos érdekeltségnek mily mérhetlen anyagi és erkölcsi kárt okoz, arra jelen fejtegetéseink keretében nem terjeszkedünk ki, de talán felesleges munkát is végeznénk.

Meg kell még azonban említenünk a *külső felszerelés, az áruadjustálás oltalmának a kérdését is.*

Az áru külső felszerelésének utánzása, *hacsak az a formaérzékre tett hatás révén ipari újdonságnak nem tekinthető* (ez esetben 3 évig mintá oltalmat élvez), szintén büntetlenül történhetik. Jól tudjuk, hogy az ily adjustálások az esetek túlnyomó részében, mint a *védjegyek kiegészítő részei, mint az összbnyomáshoz tartozó motívumok, inkább a megkülönböztetés* – tehát a védjegy jog – célját szolgálják. A mindennapi élet sürgés-forgásában, a napi szükségletet vásároló áruknál ugyanis nem csupán maga a szó, a különleges jelvény irányítja a vevőt a védjegyes áru keresése közben, hanem az *áru külső felszerelése is.* Már pedig ha figyelembe vesszük, hogy a *vevőközönség a védjegygyei az áru külső kiállításával kapcsolóiban ismerkedik meg* és így számos esetben éppen a csomagolás az a momentum, amely a közönséges vevőt bevásárlásainál irányítja, hogy egy könnyen megrozgítható benyomást a vevő emlékezetében: úgy mindazon esetekben, *amiden a kiállítás, az adjustálás megtévesztő hasonló-*

sága idézi elő a belajstromozott, különben egymástól eltérő védjegyek összetéveszthetőségét, illuzóriussá teheti a büntető bíróság előtti eljárás eredményességét.

Egyébként itt is oly kérdéssel állunk szemben, a melynek a fontosságát maguk a kereskedők, gyárosok érzik legjobban és a tisztas kereskedelem szenved a legjobban a védelem hiánya miatt.

Az itt felörölt és röviden ismertetett kívánalmak kiegészítéseképpen még ki kell emelnünk, hogy annak a kérdésnek az elbírálásánál, vájjon a versenytársak között előforduló súrlódások, sérelmek eseteiben a védjegyjog szempontjából kifogás alá eső cselekmény fennforog-e vagy sem, a *kereskedői közfelfogás* volna mérvadó. Fölötte szükséges tehát oly értelmű rendelkezés felvétele, amely szerint *az ily természetű ügyekben a bíróság csak az illetékes szakközegek, nevezetesen a kereskedelmi és iparkamarák meghallgatásával ítélezhessek* s főleg csak ezen vélemény alapján marasztalhasson el.

A kamarák kötelező meghallgatása bizonynyal több garanciát nyújt a jogos kereskedői és ipari érdekek érvényesülésére, mint a közigazgatási bíróságnak a védjegyjogi igazságszolgáltatásba való bevonása.

A fentebb felsorolt kívánalmak kétséget kizáró módon kifejezésre jutnak a tervezet 67. §-ában, továbbá ugyancsak a német védjegy törvény 14. §-ának rendelkezésében, amely szerint

„Wer wissentlich oder aus grober Fahrlässigkeit Waren oder deren Umhüllung, oder Ankündigungen, Freislisten, Geschäftsbriefe, Empfehlungen, Rechnungen oder dergleichen mit dem Namen oder der Firma eines anderen oder mit einem nach Massgabe dieses Gesetzes geschützten Warenzeichen wieder rechtlich versieht oder dergleichen wiederrechtlich gekennzeichneter Waren in Verkehr bringt oder feilhält, ist dem Verletzten zur Entschädigung verpflichtet.” Ennek ki-<sup>1</sup>egészítéseképpen pedig a javaslat-tervezetnek fentemlített, ugyancsak a védjegyjog körébe tartozó intézkedése is a novelláris törvénybe volna iktatandó.

Ha védjegy törvényeink e két irányban módosítást nyernének, (amely módosítások keresztülvitele a kereskedő- és iparos-körök eminens érdekeit szolgálván s azonfelül bevált védjegyjogi intézkedések lévén, sürgősen életbe léptethetők volnának), a tisztas kereskedelem és ipar érdekében lehetővé válna, hogy a védjegyekkel történő bárminemű, *eleddig büntethetetlen viszársalések* a védjegyjog terén is megtoroltathassanak.

Feleslegesnek tartjuk az egész védjegyjog-anyagot felölelő törvény életbeléptetését akkor, amidőn az „eszmei tulajdon” elnevezés alatt ismert szerzői, szabadalmi védjegy- és mintaoltalmi jognak minden államban érvényes, *egységes rendezéséről* beszélünk, amely bizonyos pontokra korlátozva, legalább részben, ke-» resztülvihetőnek tetszik s így az itt fel nem említett (a védjegyek oltalomképességére vonatkozó, a kollektív védjegyek intézménye stb. stb.) kérdéseket, a nemzetközi szerződésnek megfelelő magyar törvény egyidejű letárgyalása val, egyöntetűen volna hivatott szabályozni.

A védjegyek átírásának, úgyszintén a védjegyjog megsértésének *a külföldi államok rendelkezéseinek megfelelő* szabályozása azonban már *halasztást nem tűrhet*.

**Védjegyek átutalása.** Midőn valamely vállalat székhelyét az egyik kamara területéről egy másik kamara területére teszi át, nem új lajstromozásnak, hanem csupán a védjegyek átutalásának van helye, mely műveletért a féltől semmilyen díj nem követelhető. (K. M. 146-1911.)

### Függőben tartott védjegylajstromozások.

A m. kir. szabadalmi hivatal védjegy osztály a a „*Flottweg*”, „*Parábismith*” és a „*Liquor Hyvno Bromid*” szövedjegyek törvényes oltalmát a védjegynovella 1. §-a alapján kifogás tárgyává tette és utasította a budapesti kereskedelmi- és iparkamarát, hogy a fenti szövedjegyek oltalomképessége tekintetében szakértőket hallgasson meg, s azok beérkezte után véleményes jelentést tegyen.

**A több szóból alkotott szövedjegyek** oltalomképességének elbírálásánál ugyanazon elvek irányadók, mint a kizárólag egy szóból vagy több szó összevonása által alkotott szövedjegyeknél. „*Rasiere Dich im Dunkeln*” az áru minőségére (előnyös szerkezetére) utal. (O. Közm. 239-1910.)

**New-York állam védjegyjogi rendszá-  
bályai.** New-York állam 1909. évi február hó 17-i törvényében igen fontos, mondhatni a maguk nemében egyedül álló rendelkezések foglaltatnak, amelynek nagy jelentőségét, hazai törvényeink megfelelő rendelkezéseit nélkülöző ásványvíz- és szikvíz-kereskedőink érzik a legjobban. A hivatkozott törvény rendelkezései szerint a védjegy tulajdonos nemcsak az illető név, védjegy vagy ismertetőjel tulajdonosának tekintetik, hanem azon *edények és tartályok tulajdonosának is*, amelyekben a letett védjegy beégetés, edzés stb. útján, vagy más módon alkalmaztatik. – Tiltott cselekménynek minősíti az idegen üveg, tartályok töltését, a védjegyek kitörlését, elfödését, átragasztását. Ily cselekményeket kihágásnak minősít és elkövetőit az első alkalommal 10 naptól 1 évig terjedhető elzárással, illetve üvegenként 50 centnyi pénzbüntetéssel, vagy mindkét büntetéssel sújtja. A jogosulatlanul használt és megjelölt tárgyaknak kinyomozására (amennyiben a sértett ily tárgyak létezését esküvel erősíti meg) az eljáró tisztviselő parancsot köteles kibocsátani, egyben pedig az illető személyek előveztetését is elrendelheti.